

MRF 2022.141

Planklagenævnets afgørelse af 31. maj 2022, j.nr. 21/08735

Ophævet og hjemvist Faxe Kommunes landzonetilladelse til opførelse af en 48 m høj antennemast til IoT-netværk, da kommunen havde tillagt det afgørende vægt, at masten ville forbedre mobildækningen og opfylde dækningskrav, uden at der forelå konkrete aftaler med en teleoperatør, hvorfor det ikke kunne afvises, at hensynet til forbedret mobildækning var tillagt betydelig vægt i forhold til landskabelige værdier, hvilket udgjorde en væsentlig mangel. Dissens.

Efter ansøgning fra virksomheden Cibicom, der driver et IoT-netværk og stiller deres master til rådighed for mobiludbydere, meddelte Faxe Kommune i juni 2021 landzonetilladelse til opførelse af en 48 meter høj antennemast til IoT-netværk på en landbrugsejendom beliggende i landzone i udkanten af landsbyen Store Spjellerup. Matriklen, hvorpå masten skulle opføres, havde et areal på 18,3 ha, hvor der fandtes eksisterende bebyggelse i form af en stald på 870 m², en lade på 252 m² og en gyllebeholder, hvilken masten skulle opføres 10 meter fra. Ejendommen lå i et område, der i kommuneplanen var udpeget som særligt værdifuldt landbrugsområde, kulturmiljø og kirkeomgivelser. Det fremgik af ansøgningen, at Cibicom var i gang med at udvide og fremtidssikre deres IoT-netværk og ønskede at udbyde deres service på et lavere frekvensbånd end markedets øvrige aktører. Masten skulle stilles til rådighed for mobiloperatørerne til mobildækning, da der var dårlig dækning i området. Der forelå ikke tilkendegivelser fra andre teleoperatører om interesse i opsætning af antennepaneler til brug for mobiltelefoni i den ansøgte antennemast, men Cibicom forventede interesse fra mobilsekskaberne Telenor og Telia samt fra TDC, når masten var opført. Landzonetilladelsen blev påklaget af en nabo, der navnlig anførte, at den valgte placering var problematisk i forhold til kirkebyggelinjen og gyllebeholderen af ældre dato, og at der fandtes en række alternative placeringer på matriklen, hvor masten ville medføre færre gener. Planklagenævnet fandt, at opstillingen af masten tjente en samfundsmæssig interesse, idet den skulle opføres med henblik på at udbygge et IoT-netværk og dermed forbedre mulighederne for den digitale infrastruktur i området. Det samfundsmæssige hensyn skulle derfor indgå med

særlig vægt i vurderingen af, hvorvidt der kunne gives en landzonetilladelse, idet de øvrige relevante hensyn efter planloven, herunder de landskabelige hensyn, dog fortsat skulle varetages. Flertallet (9 mod 2) fandt, at sagen ikke var tilstrækkelig oplyst til, at der på det foreliggende grundlag kunne gives landzonetilladelse til det ansøgte projekt. Flertallet lagde vægt på, at der ikke var undersøgt muligheder for, at antennepanelerne til IoT-netværket kunne opsættes på eksisterende master eller andre høje konstruktioner, ligesom der ikke forelå konkrete aftaler med en teleoperatør om at anvende den ansøgte mast, men at kommunen havde lagt afgørende vægt på, at masten ville medvirke til at forbedre mobildækningen i området, herunder opfylde et dækningskrav. Flertallet kunne derfor ikke afvise, at kommunen havde tillagt det samfundsmæssige hensyn til forbedret mobildækning betydelig vægt i forhold til de landskabelige værdier i området, hvilket udgjorde en væsentlig mangel. Flertallet fandt derfor, at kommunen måtte foretage en ny vurdering af de landskabelige hensyn over for den samfundsmæssige interesse i opførelsen af en mast, som udelukkende var til brug for et IoT-netværk, og godtgjorde, at den valgte placering var den bedst egnede. Mindretallet fandt ikke, at det kunne tillægges vægt, at der ikke var konkrete aftaler med en teleudbyder, da det afgørende var, at muligheden forelå. Med sin placering muliggjorde masten en forbedret mobildækning, og der fandtes ikke umiddelbart andre egnede placeringer eller eksisterende konstruktioner i området, som kunne give den ønskede dækning, hvorefter mindretallet fandt, at der kunne gives landzonetilladelse. Planklagenævnet ophævede på denne baggrund afgørelsen og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Kommentar: I nævnets afgørelse er ansøgeren, Cibicom, anonymiseret, men navnet fremgår af kommunens landzonetilladelse, der kan hentes på kommunens hjemmeside, se <https://www.faxe-kom->

MRF 2022.141

mune.dk/sites/default/files/laegaardsvej_3_-_mobilmast_-_landzonetilladelse.pdf. Planklagenævnets flertal begrundede afgørelsen med, at alternative placeringer ikke var undersøgt tilstrækkeligt, men lagde desuden vægt på, at der ikke var indgået aftaler med teleselskaber om at benytte masten, hvorfor kommunens afgørelse alene var begrundet i muligheden for forbedret mobildækning med den ansøgte placering. Denne sidste del af begrundelsen forekommer tvivlsom, da der ikke ses støtte i planloven til, at der ved landzonetilladelser til telemaster kan lægges vægt på, om ansøger om landzonetilladelse har indgået aftale med teleselskaber, især når Telestyrelsens dækningskrav for området ikke er opfyldt. Se til sammenligning **MRF 2021.253 Pkn**, hvor nævnet modsat ændrede kommunens afslag på landzonetilladelse til en telemast til en tilladelse, og hvor nævnet fremhævede, at det ansøgende teleselskab havde en licensforpligtelse til at sikre dækning. Se tillige **MRF 2022.142 Pkn** og **MRF 2022.144 Pkn**.

Afgørelse i klagesag om Faxe Kommunes landzonetilladelse til antennemast til IoT-netværk på [A1], Karise

21/08735

Faxe Kommune gav den 21. juni 2021 landzonetilladelse til opførelse af en antennemast til IoT-netværk på 48 m på ejendommen [A1], 4653 Karise.

En nabo har klaget over afgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om forholdet kræver landzonetilladelse, jf. planlovens § 35, stk. 1.
- Om der kan gives landzonetilladelse til forholdet, jf. planlovens § 35, stk. 1.

Planklagenævnet ophæver afgørelsen og hjemviser sagen til fornyet behandling i kommunen. Det betyder, at kommunens afgørelse ikke længere gælder.

Indhold

<u>1. Sagens oplysninger</u>	<u>3</u>
<u>1.1. Ejendommen og kommuneplanen for området</u>	<u>3</u>
<u>1.2. Afgørelsen, der er klaget over</u>	<u>5</u>
<u>1.3. Klagen og bemærkningerne hertil</u>	<u>5</u>
<u>2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse</u>	<u>5</u>
<u>2.1. Planklagenævnets behandling af sagen</u>	<u>5</u>

2.2. Planklagenævnets kompetence og prøvelse. 6

2.2.1. Planklagenævnets kompetence. 6

2.2.2. Planklagenævnets prøvelse. 6

2.3. Krav om landzonetilladelse til antennemast til IoT-netværker 6

2.4. Landzonetilladelse til antennemast til IoT-netværk. 6

2.4.1. Klagen. 6

2.4.2. Generelt om landzonetilladelse. 7

2.4.3. Generelt om landzonetilladelse til antennemast til IoT-netværk. 7

2.4.4. Generelt om officialprincippet 9

2.4.5. Planklagenævnets vurdering. 9

3. Afsluttende bemærkninger 11

4. Meddelelse og offentliggørelse af afgørelsen. 12

1. Sagens oplysninger

1.1 Ejendommen og kommuneplanen for området

Klagesagen vedrører opførelse af en antennemast til IoT-netværk på 48 m på ejendommen matr.nr. [F1], som ligger på adressen [A1], 4653 Karise.

Den berørte ejendom ligger i landzone. Matriklen på 18,3 ha er en del af en samlet ejendom, som er noteret som en landbrugsejendom. Ejendommen ligger i udkanten af landsbyen Store Spjellerup.

Der er på ejendommen eksisterende bebyggelse i form af en stald på 870 m², en lade på 252 m² og en gyllebeholder. En oversigt over bebyggelsen på ejendommen fremgår af Bilag 1 med billedmateriale sidst i denne afgørelse.

Ejendommen ligger i et område, der er udpeget som særligt værdifuldt landbrugsområde, kulturmiljø og kirkeomgivelser i kommuneplan 2021 for Faxe Kommune.[1] Ejendommen er delvist omfattet af kommuneplanramme nr. Å-BE15 St. Spjellerup, som udlægger området til blandet bolig og erhverv med åben-lav bebyggelse og landsbyområde.

I kommuneplanens retningslinje om kulturmiljøer og kirkeomgivelser fremgår det, at:

[...]

3. Særligt i de områder, der er udpeget som kulturmiljø, skal oplevelsen og kvaliteten af kulturmiljøet sikres. Der kan efter byrådets skøn udarbejdes bevarende lokalplaner, inden kulturmiljøerne udsættes for forandringer i strid med bevaringsinteresserne.

[...]

10. I forbindelse med landskabelige ændringer, herunder skovrejsning, nedrivninger, væsentlige ombygninger, opførelse af nybyggeri eller tekniske anlæg m.m. inden for kirkeomgivelserne skal det vurderes gerne i samarbejde med de statsanerkendte museer og de kirkelige myndigheder – om kirkens samspil med landskabet eller bymiljøet visuelt sløres eller forringes, og om oplevelsen eller kvaliteten af de kulturhistoriske værdier vil blive påvirket i en grad, der er i strid med de hensyn, kommunen skal varetage.

I kommuneplanens retningslinje for Det åbne land er det anført om tekniske anlæg, at:

[...]

11. Samfundsmæssigt nødvendige anlæg, der ikke kan placeres i byerne, bør som udgangspunkt placeres i de særligt værdifulde landbrugsområder, hvis der ikke samtidig er andre beskyttelsesinteresser. I landskabsområder og naturområder skal der tages hensyn til udpegningsgrundlaget, og kompenserende foranstaltninger skal om nødvendigt indarbejdes i projekterne.

[...]

Ejendommen ligger ifølge kommunens landskabskarakteranalyse i område nr. 7, Stevns ådal, moræne- og kystlandskab, delområde M1.[2] Landskabet i dette delområde skal vedligeholdes, og den fortsatte landbrugsmæssige drift og sparsomme beplantning vil ifølge landskabskarakteranalysen medvirke til at vedligeholde karakteren. Det er anført om handlinger og initiativer, der kan understøtte vedligeholdelsen af landskabskarakteren, at:

› **Tekniske anlæg.** Høje anlæg som vindmøller og master vil have stor indvirkning på oplevelsen af det flade landskab. Denne type anlæg vil være synlige fra store dele af området, og bryde med den nuværende uforstyrrede landskabsoplevelse.

Det ansøgte

Der er ansøgt om opførelse af en mast til brug for ansøgerens IoT-netværk. Ansøgeren er i gang med at udvide og fremtidssikre deres IoT-netværk, og ønsker at udbyde deres service på et lavere frekvensbånd end markedets øvrige aktører.

Master skal desuden stilles til rådighed for mobiloperatørerne til mobildækning, hvilket er grunden til, at der er ansøgt om en mast med en højde på 48 m, således at der er plads til teknologier til både IoT og mobiltelefoni. Ansøgeren oplyser, at der er dårlig dækning i området. Der er ansøgt om at opføre masten syd for gyllebeholderen på ejendommen i en afstand af ca. 10 m.^[3] Placeringen er markeret på luftfoto i Bilag 1.

Det fremgår af ansøgningen om den valgte placering:

Med den valgte placering har vi forsøgt at følge de krav, der er opstillet i både planloven og masteloven, samtidig med at opfylde dækningskravene.

Ansøgeren har oplyst, at der ikke er tilkendegivelser fra andre operatører om interesse i opsætning af antennepaneler til brug for mobiltelefoni i den ansøgte antennemast.

1.2 Afgørelsen, der er klaget over

Faxe Kommune gav den 21. juni 2021 landzonetilladelse til opførelse af en antennemast til IoT-netværk på 48 m på ejendommen [A1], 4653 Karise.

Der er tale om en revideret afgørelse om landzonetilladelse, da en henvendelse fra en beboer i området har givet anledning til en mindre ændring i placeringen end det oprindeligt tilladte i afgørelse af 3. juni 2021.

Kommunen begrundede afgørelsen med, at det findes tilstrækkeligt dokumenteret, at der er behov for forbedret mobildækning i Store Spjellerup. Ved vurderingen lagde kommunen vægt på, at en gennemkørsel af kommunens vejnet i 2020 kortlagde mobildækningen i hele kommunen, hvilket viste, at der flere steder i Store Spjellerup er svigtende dækning. Kommunen har desuden fået henvendelser herom fra beboere og erhvervsdrivende i området.

Kommunen vurderede endvidere, at den ansøgte placering var den bedst mulige placering i landsbyen, da der her var mulighed for at varetage både hensynet til landskabet, Store Spjellerup Kirke samt beboere i landsbyen. Kommunen lagde ved vurderingen vægt på, at der ikke fandtes eksisterende høje konstruktioner i området, hvorfor der var behov for etablering af en ny mast.

Kommunen forholdt sig også til en række alternative placeringer, som blev foreslået i forbindelse med naboorienteringen; to placeringer ved campingpladsen i byen samt to placeringer ved det primære bygningssæt på [A1]. Kommunen foretog i den forbindelse besigtigelse i landsbyen for at undersøge de alternative placeringer samt vurdere, om der fandtes andre bedre egnede placeringer. Kommunen fandt den ansøgte placering bedst, da masten her placeres i tilknytning til bymæssig bebyggelse. Ved denne placering vurderede kommunen desuden, at masten ikke ville forstyrre indsynet til kirken.

1.3 Klagen og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter vedrørende sagens indhold, der fremgår af Bilag 2 sidst i denne afgørelse.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 30. juli 2021.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1 Planklagenævnets behandling af sagen

I sagens behandling har følgende medlemmer deltaget: Helle T. Anker (formand), Henrik Høegh, Ulf Kjellerup, Thomas Klyver, Helle Lassen, Jonas V. K. Nielsen, Susanne Ogstrup, Torsten S. Pedersen, Henrik Stjernholm, Flemming Thornæs og Jan Woollhead.

2.2 Planklagenævnets kompetence og prøvelse

2.2.1 *Planklagenævnets kompetence*

Planklagenævnet kan tage stilling til en kommunes afgørelse efter planlovens § 35, stk. 1 (landzone), jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 1.[4]

Planklagenævnet kan desuden tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes øvrige afgørelser efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3. Det er et retligt spørgsmål, om en antennemast kræver landzonetilladelse.

2.2.2 Planklagenævnets prøvelse

Planklagenævnet har foretaget en prøvelse i forhold til alle klagepunkter i sagen. De bemærkninger, der er modtaget i klagesagen, er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

2.3 Krav om landzonetilladelse til antennemast til IoT-netværker

I landzone må der ikke uden tilladelse fra kommunen foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer, jf. planlovens § 35, stk. 1.

Der gælder efter loven en række undtagelser fra kravet om landzonetilladelse, jf. planlovens § 5 u og §§ 36-38. Hvis forholdet ikke kræver landzonetilladelse, vil det være umiddelbart tilladt efter landzonereglerne.

Byggeri, der i bygningsreglement er fritaget for krav om byggetilladelse, og som etableres til brug for offentlige trafik-, forsynings- eller varslingsanlæg eller radio- og tv-modtagelse, kræver ikke landzonetilladelse, jf. planlovens § 36, stk. 1, nr. 9.

Undtagelsesbestemmelsen gælder dog ikke for en antennemast til IoT-netværk, som kræver byggetilladelse. En sådan anses for bebyggelse og kræver en landzonetilladelse, jf. planlovens § 35, stk. 1.

2.4 Landzonetilladelse til antennemast til IoT-netværk

2.4.1 Klagen

Det er anført i klagesagen, at den valgte placering er problematisk i forhold til kirkebyggelinjen og gyllebeholderen, som ifølge klageren er af ældre dato. Klageren nævner en række alternative placeringer på matriklen, hvor masten vil medføre færre gener.

Klageren har desuden anført, at der dagligt observeres pindsvin, som er fredede, på den matrikel, hvor der er ansøgt om placering af masten, og at masten vil fordrive pindsvinene fra deres naturlige habitat.

Klageren undrer sig desuden over, at mastens placering er blevet ændret efter en henvendelse fra en beboer i området, og at klageren ikke har fået samme mulighed for at påvirke mastens placering.

2.4.2 Generelt om landzonetilladelse

Hovedformålet med zoneinddelingen og landzonereglene er at forhindre byspredning i det åbne land og at sikre, at egentlig bymæssig udvikling sker, hvor der gennem planlægningen er åbnet mulighed for det. Det følger af formålsbestemmelsen, at landzonereglene skal administreres på baggrund af landskabelige, rekreative og arealressourcemæssige hensyn og andre samfundsmæssige interesser, f.eks. trafikale hensyn, samt hensynet til erhvervslivets muligheder for vækst og udvikling.[5] Ved afgørelsen kan der endvidere tages hensyn til, om det ansøgte vil påføre naboer urimelige gener.

Områder i landzone skal som udgangspunkt friholdes for anden spredt og uplanlagt bebyggelse m.v. end den, der er nødvendig for driften af landbrug, skovbrug og fiskeri. Udover at værne om natur og landskab er varetagelsen af de primære erhvervsinteresser blandt de hensyn, der ligger bag landzonereglene.

Efter hidtidig praksis lægges der stor vægt på lovens almene formål, uanset at den enkelte sags betydning er begrænset. I vurderingen indgår derfor overvejelser om, hvilken betydning afgørelsen kan få for fremtidige lignende sager (præcedensvirkning).

2.4.3 Generelt om landzonetilladelse til antennemast til IoT-netværk

Samfundsmæssige og landskabelige interesser

Planloven tilsigter bl.a., at der ud fra en planmæssig og samfundsøkonomisk helhedsvurdering sker en hensigtsmæssig udvikling i hele landet og i de enkelte kommuner og lokalsamfund, og at der skabes gode rammer for erhvervsudvikling og vækst, jf. planlovens § 1, stk. 2.

Planloven tilsigter også, at der skabes og bevares værdifulde bebyggelser, bymiljøer og landskaber, jf. planlovens § 1, stk. 2. Herunder er navnlig hensynet til landskabet relevant at inddrage i sager om landzonetilladelse til master til brug for IoT (Internet of Things). Master til IoT anvendes til maskinkommunikation og er en måde at indsamle og udveksle data fra fysiske objekter (alt fra husholdningsapparater til vandmålere, affaldscontainere, betaling med dankort mm.) via internettet.

I 2018 blev der mellem alle Folketingets partier indgået et telepolitisk forlig, om at reguleringen skal være tjeneste- og teknologineutral, så valget af teknologier og tjenester, der anvendes og udbydes, som altovervejende udgangspunkt overlades til markedet.[6]

Planklagenævnet finder, at opstillingen af master til brug for et IoT-netværk, tjener en samfundsmæssig interesse. Det samfundsmæssige hensyn skal derfor indgå i vurderingen af, hvorvidt der kan gives en landzonetilladelse til en mast til IoT.

Principper for placering

Afvejningen af de samfundsmæssige og landskabelige hensyn i sager om landzonetilladelse sker efter følgende principper:

Nye master til brug for et IoT-netværk bør så vidt muligt placeres i bymæssig bebyggelse af hensyn til landskabelige interesser, herunder hensynet til at friholde det åbne land for nye tekniske anlæg og til at undgå spredt og uplanlagt bebyggelse.

I landzone uden for bymæssig bebyggelse bør nye master til brug for IoT-netværk så vidt muligt placeres i tilknytning til eksisterende høje konstruktioner i området, f.eks. andre master, vindmøller, skorstene, siloer eller lign.

Alternativt kan antenneanlæggene integreres i eksisterende bebyggelse m.v. inden for området. Kommunen skal efter omstændighederne overveje, om der er grundlag for at udstede påbud efter mastelovens § 11 om at give adgang til udnyttelse af en allerede eksisterende høj konstruktion, inden der træffes afgørelse om landzonetilladelse til placering af en ny telemast i det åbne land.

Er det ikke muligt at placere antennemast til IoT-netværk i bymæssig bebyggelse eller ved eksisterende høje konstruktioner, og er det ikke muligt at opsætte antenneanlæggene på eksisterende høje konstruktioner, bør antennemast til IoT-netværk så vidt muligt placeres i tilknytning til eksisterende (lavere) bebyggelse. Dette gælder også, selvom en anden placering uden tilknytning til bebyggelse vil medføre færre nabogener. Hensynet til at undgå nabogener må således i mastesager normalt vige for hensynet til landskabet.

Planklagenævnet er desuden generelt af den opfattelse, at en placering af en antennemast til IoT-netværk i nærheden af andet (lavere) byggeri som udgangspunkt vil være landskabeligt mere hensigtsmæssigt end en placering op ad et læbælte eller en egentlig skov.

Placering af antennemaster til IoT-netværk i områder, der i den overordnede planlægning er udpeget som værdifulde landskabsområder, bør helt undgås, idet der dog altid skal ske en konkret vurdering i forhold til det pågældende område.

Alternative placeringsmuligheder

Ansøgeren skal – eventuelt i samarbejde med kommunen – undersøge alternative placeringsmuligheder og godtgøre, at den ansøgte placering er den bedste placering set i forhold til de hensyn, der skal varetages efter landzonereglerne. Herunder skal det samfundsmæssige hensyn til en hensigtsmæssig dækning inddrages.

Det er ikke et krav at undersøge alle tænkelige placeringer, men relevante, repræsentative steder bør undersøges i den konkrete sag, jf. principperne ovenfor. Er der tale om et meget ensartet område, hvor den landskabelige påvirkning er den samme, uanset hvor antennemasten placeres, kan der alternativt foretages en mere generel vurdering af området i forhold til alternativ placering.

Der stilles store krav til kommunens sagsoplysning i sager om landzonetilladelse til antennemaster til IoT-netværk. Kommunen skal således påse, at den ansøgte placering er den bedste placering efter ovenstående principper og de øvrige hensyn, der skal inddrages efter landzonebestemmelserne.

2.4.4. Generelt om officialprincippet

Kommunen skal ved behandlingen af den type sag, klagen vedrører overholde almindelige forvaltningsretlige principper.

Det er et grundlæggende forvaltningsretligt princip, at kommunen selv, eventuelt i samarbejde med andre myndigheder, skal fremskaffe de nødvendige oplysninger om en sag eller sørge for, at private (typisk parten eller parterne i en sag) medvirker til oplysning af sagen. Dette princip kaldes official-princippet eller undersøgelsesprincippet. Princippet sikrer, at der er et tilstrækkeligt faktisk og retligt grundlag for afgørelsen. Overholdelsen af princippet er derfor generelt af væsentlig betydning for en afgørelses lovlighed og rigtighed. Kravene til oplysning af faktum kan dog ikke præciseres generelt, og de er i vid udstrækning skønsmæssige.

Kommunen kan efter omstændighederne have en pligt til at indhente yderligere oplysninger i en sag, hvis karakteren af de oplysninger, som kommunen modtager fra en ansøger eller bygherre, eller omstændighederne omkring modtagelsen af oplysningerne, giver kommunen anledning til at formode, at oplysningerne ikke er korrekte eller tilstrækkelige.

2.4.5 Planklagenævnets vurdering

Et enstemmigt Planklagenævn finder, at opstillingen af master til brug for et IoT-netværk, tjener en samfundsmæssig interesse. Hensynet skal derfor indgå i vurderingen af, hvorvidt der kan gives en landzonetilladelse til en mast til IoT. Samfundsmæssige hensyn skal vægte højt i afgørelser efter planlovens § 35, stk. 1, og særligt i sager om master, men de øvrige relevante hensyn efter planloven, herunder de landskabelige hensyn, skal dog fortsat varetages.

Et flertal på 9 medlemmer (Helle T. Anker, Ulf Kjellerup, Thomas Klyver, Helle Lassen, Jonas V. K. Nielsen, Susanne Ogstrup, Henrik Stjernholm, Flemming Thornæs og Jan Woollhead) finder, at sagen ikke er tilstrækkelig oplyst til, at der på det foreliggende grundlag kan gives en landzonetilladelse til det ansøgte projekt.

Flertallet lægger herved vægt på, at det ikke ses af sagens oplysninger at være undersøgt muligheder for, at antennepanelerne til IoT-netværket vil kunne opsættes på eksisterende master eller andre høje konstruktioner. Det fremgår desuden af ansøgningsmaterialet og af kommunens afgørelse, at det ansøgte projekt vil medvirke til at forbedre mobildækningen i området, herunder opfylde et dækningskrav, og at kommunen har lagt afgørende vægt på dette i sin afgørelse.

Flertallet bemærker, at der ikke foreligger konkrete aftaler med en teleoperatør om at anvende den ansøgte mast.

Flertallet kan således ikke afvise, at kommunen i sin vurdering af det ansøgte projekt, har tillagt det samfundsmæssige hensyn til forbedret mobildækning betydelig vægt i forhold til de landskabelige værdier i området, hvilket nævnet finder, er en væsentlig mangel ved kommunens afgørelse.

Flertallet finder det således rigtigst, at kommunen på ny foretager en vurdering af de samfundsmæssige hensyn over for de landskabelige hensyn i opførelsen af en mast som udelukkende er til brug for et IoT-netværk, og godtgør, at den valgte placering er den bedst egnede.

Et mindretal på 2 medlemmer (Henrik Høegh og Torsten S. Pedersen) finder, at masten med sin placering i området muliggør en forbedret mobildækning, såfremt der kan opnås aftale med en teleudbyder herom. Det ændrer ikke på vurderingen, at der ikke er konkrete aftaler om opsætning af antenneudstyr til mobiltelefoni i masten, da det afgørende er, at muligheden foreligger.

Mindretallet bemærker, at der ikke umiddelbart findes andre høje konstruktioner i området, som masten kan placeres i tilknytning til, eller hvor der kan opsættes antennepaneler således, at den ønskede dækning kan opnås.

Mindretallet finder herefter, at der kan gives landzonetilladelse til opførelsen af antennemasten til IoT-netværk på den ansøgte placering.

Mindretallet lægger herved vægt på, at masten placeres ved landsbyen Store Spjellerup ca. 10 m fra ejendommens gyllebeholder, og at masten med sin placering opfattes som i umiddelbar tilknytning til den bymæssige bebyggelse i landsbyen og dermed ikke vil fremstå som spredt bebyggelse, men som en del af boligmassen.

Mindretallet bemærker i øvrigt, at Faxe Kommune i deres bemærkninger til klagen har anført, at fredningen af pindsvin betyder, at man ikke må indfange og dræbe pindsvin,^[Z] og at det er kommunens vurdering, at den ansøgte antennemast ikke vil medføre, at pindsvin indfanges og dræbes. Mindretallet er enige i kommunens vurdering.

Mindretallet bemærker også, at kommunen har foretaget en ændring af mastens placering i forhold til den ansøgte placering, og kommunen har i bemærkningerne til klagen anført, at den primære begrundelse herfor var, at det landskabeligt er bedre, at få masten tættest muligt på byen. Kommunen anførte også, at klagerens forslag til alternative placeringer var behandlet i forbindelse med naboorienteringen. Mindretallet bemærker hertil, at der ikke i planlovens § 35, stk. 4, er noget krav om, at kommunen skal imødekomme indsigelser indgivet i forbindelse med naboorienteringen.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet ophæver Faxe Kommunes afgørelse af 21. juni 2021 om landzonetilladelse til opførelse af en antennemast til IoT-netværk på 48 m på ejendommen [A1], 4653 Karise, og hjemviser sagen til fornyet behandling i kommunen.

Planklagenævnet gør opmærksom på, at når kommunen behandler sagen igen, skal dette ske i overensstemmelse med følgende:

- Det skal indgå i Faxe Kommunes vurdering, at der er ansøgt om en mast til brug for IoT-netværk, som ikke nødvendigvis vil medføre forbedret mobildækning, hvis den opføres som ansøgt.
- Kommunen skal redegøre for, at den tilladte placering er den bedst mulige under hensyntagen til såvel behovet for masten som de landskabelige forhold, herunder – eventuelt i samarbejde med ansøgeren – undersøge og vurdere mulige alternative placeringer efter de principper, som er beskrevet i afsnit 2.4.3.

Planklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 4, stk. 2, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.[8] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales. Beløbet vil blive overført til indbetalerens NemKonto inden for ca. en måned.

[1] Kommuneplan 2021-2033 for Faxe Kommune findes her:
https://dokument.plandata.dk/11_10553530_1635445003109.pdf
(https://dokument.plandata.dk/11_10553530_1635445003109.pdf).

[2] Landskabskarakteranalysen findes her: <https://www.faxekommune.dk/borger/teknik-miljoe/landzone-landsbyer-aabent-land/landskabskarakteranalyse-af-faxe-kommunes>
(<https://www.faxekommune.dk/borger/teknik-miljoe/landzone-landsbyer-aabent-land/landskabskarakteranalyse-af-faxe-kommunes>).

[3] Baseret på måling på luftfoto i Planklagenævnets eget GIS-system (Geografisk InformationsSystem).

[4] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

[5] Bemærkninger til lovforslaget, kapitel 7 (LFF nr. 76 af 23. januar 1991) og (LFF nr. 121 af 25. januar 2017).

[6] Forliget blev indgået den 17. maj 2018. Forliget kan læses her:
<https://ens.dk/ansvarsomraader/telepolitik/politiske-aftaler-paa-teleomraadet>.

[7] Lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 265 af 21. marts 2019, § 3, stk. 1, og bekendtgørelse nr. 521 af 25. marts 2021 om fredning af visse dyre- og plantearter og pleje af tilskadekommet vildt.

[8] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

Sag:

21/08735

Dato:

31. maj 2022.

Emner:

Planloven, landzo...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Planklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/planklagenaevnet/>) • Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • Plan@naevneneshus.dk (<mailto:Plan@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk>)